

[Lange.]

særlige Forhold i England, Forhold, som bundet i aarhundredgammel Tradition, der har gjort Week-end naturlig, og der vil ikke i en Henvisning til engelske Forhold være noget som helst Grundlag for at kræve lignende Tilstande indført her i Danmark. Man har det for øvrigt heller ikke andre Steder, det er en ganske speciel engelsk Ordning. Naar man ifølge den bestaaende Ordning herhjemme har Lov til at holde Forretningerne aabne længere om Lørdagen, end de andre Dage, er det, fordi der findes en naturlig Trang dertil; der er ingen Tvivl om, at det er et Ønske fra Kundernes Side, der herved imødekommes. For mange Forretninger er ogsaa den Omsætning, der finder Sted i de sene Timer om Lørdagen, ganske afgørende. Der har været Tale om, at man kunde holde længere aabent en anden Dag i Ugen, saa at de Kunder, der ikke var i Stand til at søge Forretningerne paa et tidligere Tidspunkt, kunde benytte denne Dag. Men ligesom der er Tradition for den engelske Week-end, saaledes er der herhjemme Tradition for, at det er om Lørdagen, Forretningerne skal holde længere aabent. Og det er ganske naturligt, for det drejer sig ikke alene om, at man en enkelt Dag skal kunne komme ind i Forretningerne paa et senere Tidspunkt af Dagen, men det drejer sig netop om, at der skal være længere aabent de Dage, der gaar forud for Søndage og Helligdage, de Dage, hvor der i Almindelighed er et større Forbrug i Hjemmene og et Forbrug af en noget anden Art end paa Ugens Hverdage. Jeg tror ikke, det nytter at holde længere aabent en anden Dag, man vil ikke kunne føre den for mange Forretninger betydelige Omsætning, der finder Sted om Lørdagen, over paa andre Dage. Jeg tror, man skal være overordentlig varsom, hvis man da vil tage Hensyn til Næringslivet her i Landet, med at ændre den bestaaende Ordning og særlig ændre den saa radikalt, som det her foreslaas.

I § 2 foreslaas der to mindre Ændringer, som jeg kan tiltræde. Den ene gaar ud paa, at i de Tilfælde, hvor Politiet kan give Dispensation fra Lukkebestemmelserne, maa der ikke forhandles stærke Drikke, og den anden gaar ud paa, at i de Forlystelseshaver, hvor Politiet ligeledes kan give Tilladelse til Handel udenfor de almindelige Tider, skal der betales Entré.

§ 3 indeholder særlige Bestemmelser for Bagere, Kagebagere, Konditorer, Chokoladeudsalg samt Brød- og Mælkeudsalg. Man skal for at kunne udtale sig om disse Spørgs-

maal eller rettere for at forstaa dem have en speciel Branchekundskab; derfor egner disse Bestemmelser sig maaske mere end de andre Bestemmelser i Forslaget til en Udvalgsbehandling, og det vil være naturligt, inden man tager endelig Stilling dertil, at man faar Lejlighed til at høre de særlige Organisationers Synspunkter med Hensyn til disse Bestemmelser. Ikke mindst fordi de forskellige Brancheomraader, der her lovgives for, ganske vist betegnes paa forskellig Maade, men i mange Henseender angaar de samme Varer. I hvert Fald er Grænserne stærkt udviskede. Næringsbeviset som Kagebager er først i de senere Aar kommet rigtig i Brug, og hvorfor? Fordi man gennem dette Næringsbevis har fundet en Vej til at komme udenom Lukkelovens almindelige Bestemmelser. Den Ændring, der i sin Tid skete med Hensyn til Beskatning af Chokolade- og Sukkervarer, har bevirket, at Næringsbeviset som Kagebager nu ikke er af samme Interesse som for nogle Aar siden, men der er ingen Tvivl om, at paa et vist Tidspunkt var Interessen for Næringsbeviset som Kagebager særlig knyttet til dette, at man kunde bruge det til at komme udenom Lukkelovens Bestemmelser. Kolonialhandlere, der handler med Chokolade- og Sukkervarer — vel de første Forretninger her i Landet, der handlede med disse Varer —, har ikke Lov til at holde aabent længere, end Lukkelovens almindelige Bestemmelser tillader. Men naar man tog et Kagebagerborgerskab, havde man Lov til at holde betydeligt længere aabent.

Den Omstændighed, at man har disse forskellige Regler knyttet til de forskellige Næringsbeviser, gør det kun saa meget vanskeligere at indskrænke den Tid, hvori Forretningerne i Almindelighed er aabne, fordi man ikke kan undgaa derved at skabe en vis Ulighed, jeg tør maaske sige en vis Uretfærdighed, overfor næringsdrivende, der driver Handel med de samme Varer, men som, fordi den ene Forretning nu maa handle med flere Slags Varer end den anden, ikke faar de samme Rettigheder med Hensyn til Lukketiden. Disse Vanskeligheder vil efter min Mening blive endnu større, hvis man gennemfører det Forslag til Næringslov, som er fremsat i det andet høje Ting, idet man derigennem vil kunne faa et ubegrænset Antal Næringsbeviser ved at betale 20 Kr. for hvert — Næringsbeviser, for hvilke der gælder forskellige Lukkebestemmelser. Derved opstaar det uheldige Forhold, at der kommer til at staa i en Lov, at hvis man handler med Varer,